

Endelig vil jeg også godt pege på det rummelige arbejdsmarked og det fokus, som regeringens igennem flere år har sat på det rummelige arbejdsmarked. Der er ingen tvivl om, at også det fokus vil være med til at skabe et bedre psykisk arbejdsmiljø ude på arbejdspladserne, det, at vi får en bredere erkendelse af, at der skal være plads også til andre end lige folk, der lever op til helt traditionelle standardforventninger om, hvad man skal kunne klare på en arbejdsplads. Det er Det Radikale Venstres klare overbevisning, at det vil have positive konsekvenser også på det psykiske arbejdsmiljø.

Til sidst vil jeg nævne, at vi i Det Radikale Venstre er enige med arbejdsministeren i, at det ikke er nye lovinitiativer, der er brug for på dette område lige nu. Der er i højere grad behov for information om, hvordan et rent, psykisk arbejdsmiljø kan sikres. Mange virksomheder er slet ikke tilstrækkelig opmærksomme på disse problemer, og på mange arbejdspladser er problemer med dårligt psykisk arbejdsmiljø tabubelagt. En større informationsindsats og et større fokus fra organisationernes side vil sætte fokus på problematikken og vil kunne bane vejen for en større erkendelse af problemets eksistens.

Så alt i alt mener Det Radikale Venstre, at selv om der stadig er lang vej, før målsætningen om at få skabt et rent arbejdsmiljø år 2005 er realiseret, er vi på rette vej. Arbejdet er godt i gang, og fra Det Radikale Venstres side vil vi følge udviklingen nøje.

Jeg skal til slut også meddele, at vi ikke kan støtte det forslag til vedtagelse, som er fremsat

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Anders Samuelsen var inde på det rummelige arbejdsmarked. Vi er naturligvis fuldstændig enige i, at arbejdspladser, hvor specielt arbejdsgiverne, men selvfølgelig også de øvrige ansatte viser større tolerance og åbenhed over for at holde fast i folk, også selv om de har nogle problemer og ikke helt kan klare sig så hurtigt som de andre, er en vigtig del af et psykisk godt arbejdsmiljø.

Men så vil jeg spørge hr. Anders Samuelsen, om man i Det Radikale Venstre i bestræbelserne på at få flere ind på et rummeligt arbejdsmarked, i fleksjob og alt muligt andet, er opmærksom på det problem, det naturligvis skaber for arbejdsmiljøet, hvis de personer, man anbringer i de her ordninger, ikke bliver ansat på lige vilkår med de øvrige ansatte, altså at de ikke har

samme overenskomst, at de faktisk slet ikke har nogen overenskomst, at de ikke har samme rettigheder som de øvrige ansatte. Er Det Radikale Venstre opmærksom på, at man faktisk ved at lave den slags mærkelige ansættelsesformer, hvor nogle stemples på ryggen »Jeg er ikke som I andre«, er med til at forværre arbejdsmiljøet for de pågældende?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Fra det Radikale Venstres side er vi meget opmærksomme på den problemstilling, som bliver rejst her, men jeg er også overbevist om, at også Enhedslisten har den erkendelse, at det ikke er en knude, som bare lige løses fra den ene dag til den anden.

Problemstillingen er jo egentlig den, at vi tidligere ikke havde de muligheder, som vi nu har med fleksjob, og det vil sige, at da var der kun plads til hundrede procent arbejdsduelige på arbejdsmarkedet. Nu er der åbnet for nogle andre muligheder. Derved opstår der en anden problemstilling, som vi ikke har kendt tidligere: Hvordan forholder man sig så til det faktum, at man ikke er et ligeværdigt medlem af en arbejdsløshedskasse? Det er en problemstilling, som også er skitseret i regeringsgrundlaget, og dermed antyder jeg også, at det er noget, der arbejdes på i øjeblikket. Hvor vi ender herne, kan jeg selvfølgelig ikke på nuværende tidspunkt gøre rede for, men det er helt oplagt, at det er en problemstilling, som vi er opmærksomme på.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det tilsagn er jeg selvfølgelig glad for og ser spændt frem til, hvordan det bliver udmøntet, men jeg vil bare gøre hr. Anders Samuelsen opmærksom på, at det ikke er et problem, der er opstået med fleksjobbene. Det er jo et problem, vi har kendt i årevis, at de, der er ansat i puljejob og i andre former for aktivering, ikke har samme rettigheder som alle andre. Det er min opfattelse, at problemerne med det psykiske arbejdsmiljø meget langt hen ad vejen er forværret og forøget, og derfor er det altså ikke en helt ny problemstilling.

Jeg håber bare, at man også er opmærksom på, at der også er en gruppe ansatte, som i dag faktisk er den største af dem, vi taler om her, der har et problem, som faktisk forværrer deres arbejdsmiljø.